

skab med og lære af og blive dygtigere af, at man har fået nogle gode erfaringer, og at der er nogle ildsjæle rundt omkring, der har gjort noget, som virker. Det har jeg svært ved at skulle være noget, der kunne genere amterne. Jeg tror faktisk, amterne ville sige: Det var da rart at få noget bistand på et område, hvor vi også erkender, at der er behov for en indsats.

Jeg var glad for, at ministeren meget langt hen ad vejen anerkender, at der skal ske noget, og lægger op til at tage et initiativ sammen med fødevareministeren. Jeg synes, det lyder som en god idé at lave en konference af den karakter, som ministeren beskrev, idet jeg dog endnu en gang understreger, at det ikke må føre til, at vi får en så abstrakt diskussion om al den offentlige bespisning, at vi glemmer at gøre noget konkret på sygehusområdet. Men ideen er god, og jeg er helt med på også at gøre en indsats på de områder, som ministeren nævnte.

Ministerens var også inde på, at praktiserende læger og andre led i sundhedssystemet også har et ansvar. Det synes jeg netop er meget vigtigt, og dermed kommer vi igen frem til helhedsbetragtningen, nemlig at det er noget, der skal være en samlet plan for, noget, der skal indgå undervejs i hele forløbet.

Jeg vil bare nævne et eksempel som forunder-søgelserne. Det ville da være oplagt, at når man første gang i hospitalsvæsenet støder på en patient, man skal have under behandling, tager man fra starten hensyn til også dette aspekt ved behandlingen. Det kunne f.eks. føre til, at patientens ernæringstilstand, når han eller hun blev indlagt og undergik den egentlige behandling, var så meget bedre, at vi sparede dage i hospitalsvæsenet, undgik komplikationer og fik bedre helbredelses- og behandlingsmuligheder.

Jeg er også meget enig i, at Ernæringsrådet spiller en vigtig rolle i denne sammenhæng, og at vi i den forbindelse har brug for at arbejde konstruktivt sammen med Ernæringsrådet for at få udbredt en kostpolitik, som kan være til gavn for alle dele i behandlingssystemet.

Fru Tove Lindbo Larsen var, så vidt jeg kunne høre, stort set enig i indholdet, men kunne bare ikke helt lide at sige det. Det synes jeg er okay; jeg glæder mig til samarbejdet om at få intentionerne gennemført.

Hr. Jens Vibjerg synes jeg holdt en meget glimrende tale, hvor der blev sat fokus på lige præcis det vigtige, nemlig at det er en koncentreret, målrettet indsats i forhold til den enkelte patient og hans eller hendes behov. Det er det, der er hensigten bag vores forslag.

Der har været talt om diætisterne. Jeg tror, diætisterne vil sætte meget stor pris på, at ernæringen får en højere status, og at de kan få et samarbejde med lægerne.

Tak til hr. Bruno Jerup for støtten fra Enhedslisten. Den er vi glad for. Det gælder også fru Addi Andersen, som ikke vil stemme for forslaget, men synes, det er godt.

Til hr. Nødgaard vil jeg endelig sige: Det var virkelig et eksempel på, at det betaler sig at forberede sig til en debat.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Fru Addi Andersen og hr. Poul Nødgaard opfordrede til, at jeg tog kontakt til amterne om det her.

Men det er jo præcis det, der ligger i mit forslag om, at vi, når vi har et langt bedre grundlag end det, vi har nu, nemlig den betænkning, der kommer om den offentlige kostforplejning, sætter kloge hoveder sammen.

Det er sådan, at vi forventer, at betænkningen kommer om en lille måneds tid, og vi har foreløbig planlagt, at den konference, hvor de kloge hoveder skal sætte sig sammen, skal finde sted den 16. april i år. Det vil sige, at der også vil være god mulighed for at få tid til at forberede sig ordentligt til den.

Hvem er det så, vi forestiller os skal deltage? Målgruppen er en række interessenter inden for den offentlige kostforplejning. Det er repræsentanter for de ansvarlige myndigheder, både centralt og lokalt, og lokalt vil sige amterne. Det er politikere og administratorer. Det er sundhedspersonalet, både dem, der har med behandling at gøre, og dem, der har med egentlig pleje at gøre.

Det er fagligt personale, det kan være økonomaer og kliniske diætister, det kan være brugerne, der kommer ind i billedet i form af organisationer, og det kan da godt være, vi kan finde endnu flere indfaldsvinkler.

Jeg vil godt sige det på den måde, at jeg tror, vi allerede er meget klogere, inden vi når frem til den konference. Så har vi et grundlag at diskutere på, og det tror jeg vil vise sig at være den rigtige måde at gribe det an på. Så derfor var mit svar på beslutningsforslaget netop udtryk for, at det, der efterlyses, er et positivt og konstruktivt samarbejde. Jeg tror, at når det bliver kombineret ikke blot med den gode vilje, men også med konkret faglig viden og måske også et lidt mere nuanceret billede af, hvor godt eller hvor galt det står til, vil vi komme rigtig godt fra starten på denne vigtige debat.